

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 32T/22/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3826010228
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2026:3826010228.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.), na hlavnom pojednávaní dňa 04.05.2026 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. E. XXX, toho času Ústav na výkon väzby Ilava

je vinný, že

dňa 17.1.2026, v čase okolo 20.30 hod. v byte č. XX, ktorý sa nachádza v F., na ulici G. E. XX, napadol poškodeného H. A. tým spôsobom, že v obývacej miestnosti uvedeného bytu k nemu pristúpil a bližšie nezisteným spôsobom ho zhodil na zem, kde ho následne kopol dvakrát do ľavej strany tela, do oblasti rebier, jedenkrát do ľavej nohy, kde mal vo vrecku sklenenú fajku, následkom čoho sa táto rozbila, štyri až päťkrát do oblasti hlavy a jedenkrát ho udrel päšťou do tváre, pričom uvedeným konaním spôsobil H. A. zranenia: tržná rana ľavej očnice, zlomeninu ľavej očnice, zlomeninu ľavej čeľuste, zlomeninu ľavej jarmovej kosti, zlomeninu nosových kostí, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie, liečbu a sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 4 týždne,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.)

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., XX. XXXXXXXX XX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry Prievidza č. 2Pv 26/26/3307-35, doručenej dňa 18.03.2026, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., po jej preskúmaní samosudca nariadil a dňa 04.05.2026 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný k obžalobe v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný v celom rozsahu podľa obžaloby. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného, po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu, uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste, ochrannom opatrení a škode. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože skutkový stav, ktorý bol zistený a vyhlásenie o vine odôvodňovalo túto právnu kvalifikáciu. Obžalovaný porušil záujem štátu na ochrane zdravia. Konal v úmysle priamom.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, jeho výsluchu, prečítal nižšie uvedené listinné dôkazy, majúce význam pre dokazovanie vo veci trestu a ochranného opatrenia a škody a zistil tento skutkový stav rozhodný pre vec samu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Trestnú činnosť oľutoval. Uviedol, že je slobodný, bezdetný. On chcel len ochrániť známu, ktorá sa mu zdôverila, že bola napadnutá, pričom poškodený bol agresívny, čo však jeho konanie neospravedlňuje. Po prepustení na slobodu, by chcel ísť pracovať do zahraničia.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR na č.l. 163-165 obžalovaný od 25.06.2016 do času skutku 17.01.2026 spáchal 15 priestupkov najmä proti majetku, dopravných a proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa odpisu z registra trestov sa prihliada dve skoršie tuzemské odsúdenia obžalovaného.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/99/2024-194 z 19.12.2024, právoplatným dňa 13.01.2025 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/7/2025-118 z 13.05.2025 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 11 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 20 mesiacov a súhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu v trvaní 24 mesiacov. Súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/99/2024 z 19.12.2024. Skúšobná doba v tejto veci plynie od 14.01.2025 a mala po započítaní plynúť do 24.11.2026 (väzba od 10.09.2024 do 24.03.2025), avšak táto doba sa predĺži len neplynie ani počas väzby v tejto veci.

Podľa záverov znaleckého posudku prečítaného ako listinný dôkaz z veci vedenej súbežne na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T/52/2025 (ORP-470/1-VYS-PD-2024) obžalovaný bol v čase skutku v onej veci (02-09-2024-10.09.2024 – Rozsudok sp. zn. 2T/52/2025 zo 17.11.2025) závislý od stimulancií, znalec odporučal ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 33a Tr. zák. a § 34 Tr. zák., pričom prihliadol aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Podľa § 33a ods. 1, 2, 3 Tr. zák. páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť

trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a jeho pomery. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatela menej citeľne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatela, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatela. Súd ukladal trest samostatný a vychádzal zo zákonného rozpätia 6 mesiacov až 2 roky odňatia slobody.

Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože obžalovaný napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti – urobil vyhlásenie o vine. Vyhlásením o vine a vzdaním sa práva, aby mu bola prokurátorom vina preukázaná, napomohol objasneniu trestnej činnosti. Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, uznal svoju vinu, vyslovil ľútosť nad spáchaním trestného činu. Preto súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., lebo obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, pričom súd poukazuje na vyššie uvedené skoršie odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť. Súd zohľadnil tú podstatnú okolnosť, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu, kedy mal osobitnú povinnosť viesť riadny život z dôvodu hrozby neosvedčenia sa a výkonu nepodmienečného trestu, no napriek tomu spáchal úmyselný trestný čin proti zdraviu za použitia násilia. Súd prihliadal aj na okolnosti skutku. Morálna pohnútkou ochrany kamarátky bola v tomto prípade realizovaná celkom nevhodne, vyhľadanim a hrubým a intenzívnym fyzickým napadnutím poškodeného. Najmä kopanie poškodeného na zemi do hlavy je z pohľadu prevedenia útoku mimoriadne závažný spôsob napádania. Súd preto považuje alternatívne tresty za neplniace účel a nedostatočné na ochranu spoločnosti v výchovu obžalovaného a uložil obžalovanému nepodmienečný trest vo výmere 8 mesiacov, ktorý považuje svojím druhom a výškou za dostatočný. Ten neuložil vo vyššej výmere aj z dôvodu hrozby neosvedčenia u skoršieho odsúdenia a tak celkovo hroziaceho postihu nepodmienečnými trestami vo veciach, ktorých sa toto odsúdenie týka.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uloženie ochrannej liečby v tejto veci prokurátor nenavrhol, o jej dôvodnosti sa koná k súbežne prejednávanej veci (ktorý však nebráni konaniu v tejto veci vzhľadom k času skutku), preto súd nezistil v tomto konaní dôvod jej ukladania.

Poškodený si nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnil no do času oboznámenia s výsledkom vyšetrovania škodu nevyčíslil, preto súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.